

FFUNIVERZA V LJUBLJANI
Filozofska fakultetaLaboratorij za
socialno psihologijo
in politiko**Vedenjski premiki**Neža Guštin, Maja Filli, Taša Troha,
Ema Vitez in Julija Vidmar

— Na temni strani zaslonov najbolj trpijo otroci

Vedenjski premiki: priporočila politik · 2

Vedenjski premiki: priporočila politik · 2 · avgust 2025

O avtoricah

Neža Guštin*, Maja Filli, Taša Troha, Ema Vitez in Julija Vidmar
študentke na Oddelku za psihologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani, Slovenija

*ng90849@student.uni-lj.si

Mentor: doc. dr. Žan Lep

Publikacijo navajajte kot:

Guštin, N., Filli, M., Troha, T., Vitez, E. in Vidmar, J. (2025). *Na temni strani zaslonov najbolj trpijo otroci* [priporočila politik]. Založba Univerze v Ljubljani. <https://doi.org/10.4312/9789612976194>

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani
[COBISS.SI-ID 244880899](#)
ISBN 978-961-297-619-4 (PDF)

— Povzetek

Prekomerna uporaba zaslonov je pri otrocih vse pogostejša in ima lahko negativne posledice na njihov razvoj. S trenutnim prevladujočim življenjskim slogom postaja problematika prekomerne uporabe zaslonov vse bolj pereča, saj lahko ta vpliva na možgansko strukturo, omeji stimulatивne izkušnje iz nespletnega sveta, povzroči telesne težave in vpliva na socialne veščine otrok. Ampak kaj lahko kot starši naredite, da pomagate otrokom omejiti uporabo zaslonov? Analizirale smo študije, ki so raziskovale učinkovitost različnih intervencij za zmanjševanje časa, preživetega pred zasloni. Rezultati raziskav kažejo, da so najbolj učinkovite tiste strategije, ki vključujejo aktivno sodelovanje staršev, elektronske naprave za omejevanje časa pred zasloni, uporaba sistemov za povratne informacije in povečanje vključenosti otrok v različne športne oziroma družabne aktivnosti. Vključevanje staršev se je izkazalo ključnega pomena, saj so ne glede na vrsto intervencije bili prav starši najpomembnejši dejavniki uspešnosti zmanjševanja uporabe zaslonov. Starši so odgovorni za ustvarjanje družinskega okolja in posledično spodbujajo zdrave navade otrok. Naši zaključki in priporočila za oblikovalce politik poudarjajo pomen aktivne vključitve in izobraževanja staršev ter integracije dolgoročnih, prilagodljivih strategij za omejevanje časa pred zasloni. Priporočamo aktivno vključevanje otrok v različne dejavnosti ter uporabo časovnikov za nadzor uporabe zaslonov. S temi pristopi lahko učinkovito zmanjšamo prekomerno uporabo zaslonov in s tem omejimo negativne posledice ter spodbudimo uspešen razvoj otrok.

— Zakaj je to sploh problem?

Z vse bolj razširjeno vsakodnevno uporabo raznih zaslonov se kljub mnogim prednostim, ki jih ti prinašajo, vse pogostje govori tudi o **škodi**, ki nam jo lahko postopoma povzročajo. Velikokrat slišimo, da **uporaba zaslonov za mlajše otroke ni primerna** – še več, lahko je celo škodljiva. Katere pa so mogoče negativne posledice pre zgodnje uporabe zaslonov pri otrocih?

Najpomembnejši je zagotovo **negativen vpliv na razvoj otrokovih možganov**, saj ta najbolj intenzivno poteka ravno v tem času. Ameriška raziskava iz leta 2020 (Hutton idr., 2020) je z magnetno resonanco slikala možgane zdravih predšolskih otrok, ki so bili prekomerno izpostavljeni zaslonom, rezultati pa so pokazali **spremenjeno strukturo možganov**. Ugotovili so, da je bila prekomerna uporaba zaslonov povezana z okrnjeno mikrostrukturno organizacijo in mielinizacijo možganske beline, ki podpira jezikovne sposobnosti, nastajajoče veščine pismenosti in izvršilne funkcije. **Smernice za uporabo zaslonov pri otrocih in mladostnikih** (Vintar Spreitzer idr., 2021) vsebujejo priporočila za uporabo zaslonov ter pojasnjujejo možne posledice njihove prekomerne uporabe. Ta lahko npr. **omeji stimulatивne in interaktivne izkušnje v resničnem svetu**, ki pa so nujne za optimalen razvoj.

Čas, ki ga otroci preživijo za zasloni, **negativno vpliva tudi na otrokov fizični**

razvoj, saj spodbuja sedeč življenjski slog in s tem povezane težave z držo, debelostjo, slabovidnostjo in s slabšo kakovostjo spanca (Marsh idr., 2013; Oh idr., 2022; Ramsey Buchanan idr., 2016). Pritem je treba upoštevati, da lahko otroci, če nimajo omejenega časa, ki ga lahko preživijo za zasloni, zelo **hitro razvijejo odvisnost**, kar pa vodi tudi v **težave s pozornostjo**, zaradi katerih se lahko pri njih pojavijo **učne težave** (Jones idr., 2021). Poleg tega se ob prekomerni rabi zaslonov krajša čas, ki ga otroci preživijo z vrstniki. Z manjšanjem števila in obsega interakcij v resničnem svetu se **slabšajo tudi njihove socialne veščine**, najbolj izpostavljeni pa sta pomanjkanje komunikacije in empatije. Raziskave so pokazale tudi, da je izpostavljenost nasilju v medijih povezana s **povečanjem občutkov jeze in agresivnega vedenja** ter zmanjšanjem prosocialnih vedenj in empatičnosti (Rek in Milanovski, 2016).

Za zmanjševanje uporabe zaslonov pri otrocih je **ključno ozaveščanje staršev o negativnih posledicah** prekomerne uporabe (Hinkley idr., 2015). Tega problema se zaveda tudi stroka, zato so v več raziskavah testirali možne načine

Predšolski otroci, ki so pred zasloni več kot 2 uri dnevno, imajo skoraj 8-krat večjo možnost za razvoj simptomov motnje pozornosti s hiperaktivnostjo (ADHD).¹

zmanjševanja časa, ki ga otroci preživijo pred zasloni. V nadaljevanju povzemamo nekaj teh študij.

— Kako so že poskušali rešiti ta problem?

Za zmanjševanje časa, ki ga otroci preživijo pred zasloni, je bilo izvedenih že veliko raziskav in intervencij, ki jih povzemajo **metaanalitične študije in sistematični pregledi literature**. V nadaljevanju naštevamo nekaj teh intervencij in predstavimo njihovo učinkovitost.

V različnih metaanalizah (Ramsey Buchanan idr., 2016; Schmit idr., 2012) se je **za učinkovito tehniko zmanjševanja časa**, ki ga otroci preživijo pred zasloni, izkazala **uporaba elektronske naprave za omejevanje časa** gledanja televizije. Te rezultate lahko posplošujemo na otroke različnih ras, ki so mlajši od 13 let, so iz različnih držav in prihajajo iz kakršnega koli ekonomskega ozadja. Po drugi strani pa so nekatere analize (Marsh idr., 2013) ugotovile, da so elektronske naprave v družinah povzročile spore ali pa jih veliko staršev niti ni uporabljalo (Schmit idr., 2012).

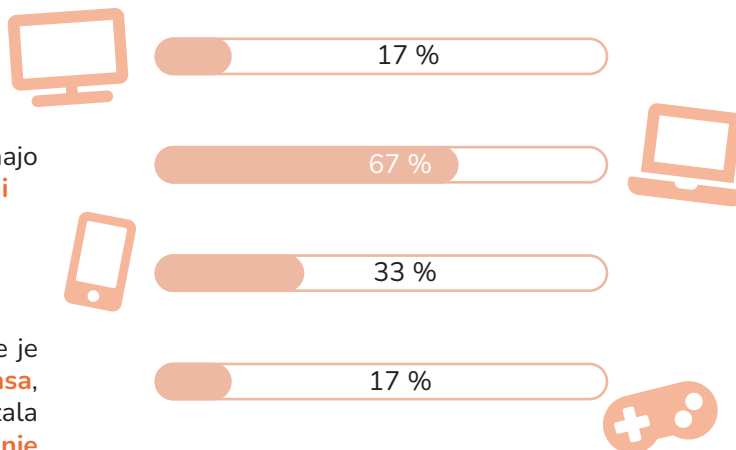
Za **učinkovite tehnike so se izkazali t.i. »feedback« sistemi** oz. sistemi za povratno informacijo (Schmit idr., 2012), s pomočjo katerih je čas, preživet pred televizijo, vezan na zadostno telesno aktivnost. Izkazalo se je, da se je čas gledanja televizije ob taki intervenciji

pri udeleženi-
otročih zmanjšal
za skoraj 2 uri
na dan. Avtorji
te študije so za
zmanjševanje
časa pred zasloni
predlagali še,
da bi **pediatri in**

organizacije dajale nasvete novim staršem, nudile družinsko svetovanje ali pa da bi se v šolski kurikulum uvedli programi, ki ozaveščajo o tej problematiki. Vendar pa učinkovitost teh metod še ni bila preverjena.

V eni od metaanaliz (Friderich idr., 2014) so avtorji preverjali **učinkovitost intervencijskih programov za zniževanje količine časa pred zasloni** pri otrocih starih med 4 in 19 let. Ti programi so bili izvedeni v šolah po letu 1998 in so trajali najmanj 3 mesece. Ugotovili so, da je **največji učinek imelo ponujanje velike količine obšolskih dejavnosti**, saj so tako otroci več časa preživeli z vrstniki in stran

Odstotek slovenskih otrok med 1. in 6. razredom, ki ima svojo elektronsko napravo¹

od zaslonov. Po drugi strani pa spodbujanje telesne dejavnosti, izzivi za izklop telefona ter pisanje pisem staršev pri zmanjšanju časa pred zasloni niso imeli učinka.

Marsh in sodelavci (2013) so ugotovili, da je bil največji učinek intervencij za zmanjševanje časa pred zasloni v študijah, kjer so se starši več vključevali v dejavnosti otrok in kjer so bili vključeni predšolski otroci. **Vključenost staršev je imela velik učinek**, saj so za otroke delovali kot vir avtoritete ali pa kot vzorniki ustreznega rokovanja s tehnologijo, pri čemer je pomemben vidik tudi motivacija staršev.

Metaanaliza raziskav, opravljenih z otroki, starimi od 5 do 19 let med letoma 2000 in 2021 (Oh idr., 2022) je pokazala, da so bile **najbolj učinkovite intervencije, ki ciljajo na več komponent otrokovega okolja hkrati** (šola, družina, vrstniki). Največ študij je bilo usmerjenih na otroke, mlajše od 13 let, saj so tako lahko ustvarjali pozitivne navade za kasnejša leta in delovali preventivno.

Jones in sodelavci (2021) so ugotovili, da so bile **bolj učinkovite tiste intervencije, ki so trajale manj časa**. Prav tako so bile uspešne vedenjske intervencije s postavljanjem ciljev ter samospremljanjem, saj ima postavljanje ciljev lahko pomembno vlogo pri iniciaciji dejanja ter zamišljanju konkretnih korakov za neko vedenje.

Nazadnje pa je študija avstralskih otrok in staršev (Hinkley idr., 2015) pokazala, da je **izobraževanje staršev** o koristih zmanjševanja časa, preživetega pred zasloni, **pomembno zmanjšalo čas izpostavljenosti** njihovih otrok

Med mladoletnimi uporabniki zaslonov jih ima 73,8 % motnje spanja.¹

zaslonom. V primerjavi s kontrolno skupino so namreč pred zasloni na dan preživel 30 minut manj.

Kot lahko vidimo, mnogi avtorji predlagajo precej raznolike pristope, vendar pa njihova učinkovitost vselej ni podprta z ustreznimi empiričnimi podatki, saj o posplošljivosti zgoraj predstavljenih rezultatov na naše okolje lahko le sklepamo. **Intervencije v praksi v slovenskem okolju namreč še niso bile preverjene**, lahko pa v našem okolju zasledimo primere poskusov omejevanja časa pred napravami, saj so npr. v šolah v času pouka mobilni telefoni prepovedani. V nadaljevanju, v upanju njihove vpeljave, **predlagamo ukrepe**, ki so sestavljeni na podlagi **izvedenih raziskav in upoštevajo njihovo veljavnost ter učinkovitost**.

— Negativni vplivi zaslonov in nekaj strategij za omejevanje njihove uporabe

Raziskave, ki preučujejo vpliv prekomerne izpostavljenosti zaslonom pri otrocih, poročajo o **vse več dokazano negativnih učinkih**. Prezgodnja izpostavljenost zaslonom povzroča **strukturne spremembe možganov**, ki lahko vodijo v slabše jezikovne sposobnosti, slabše veščine pismenosti ter splošen **negativni vpliv na izvršilne funkcije**, ki se kaže kot težave s pozornostjo ali učne težave. Negativni vpliv pa je poleg same izpostavljenosti tudi **posledica pomanjkanja stimulativnih in interaktivnih izkušenj v resničnem svetu**, zaradi česar je

Ali ste vedeli?

(povzeto po Vintar Spreitzer idr., 2021)

Med slovenskimi otroki, ki obiskujejo 1. do 6. razred OŠ, ima televizijo v lastni uporabi vsak šesti otrok, računalnik ali tablico ima v lastni uporabi več kot tretjina otrok, tretjina ima v lastni uporabi pametni telefon, vsak šesti pa ima v lastni uporabi naprave za videoigre.

Otroci do starosti treh let so dnevno v povprečju izpostavljeni okvirno dvema urama na različnih napravah, medtem ko se ta čas približuje trem uram med 4- in 6-letnimi otroci.

Smernice za uporabo zaslonov

(Vintar Spreitzer idr., 2021)

- 0–2 leti** • otrok naj pri tej starosti ne bo izpostavljen zaslonom
- 2–5 let** • otrok naj bo pred zaslonom manj kot 1 uro na dan ob spremstvu staršev (mlajši manj ali še bolje nič)
- 6–9 let** • čas uporabe zaslonov naj bo omejen na največ 1 uro na dan
- 10–12 let** • čas uporabe zaslonov naj bo največ 1 uro in pol na dan

okrnjen tudi otrokov telesni razvoj, močnejši so občutki jeze, agresivnost, manj pogosta pa sta prosocialno vedenje in empatija. Kljub vse več raziskavam, ki svetujejo omejeno uporabo zaslonov pri otrocih, pa je **statistika še naprej zaskrbljujoča**. Priporočila so krepko prekoračena že pri predšolskih otrocih, kar **povečuje tveganje za hiperaktivnost in razvoj depresije**. Tudi pri starejših je čas, ki ga preživijo za zasloni, premalo omejen; z videoigami je namreč **zasvojenih kar 10 % slovenskih mladostnikov** (Vintar Spreitzer idr., 2021).

Pri zmanjševanju časa, ki ga otroci preživijo za zasloni, je **ključnega pomena vpletenost staršev**, saj se je ta v raziskavah ne glede na vrsto intervencije izkazala za najpomembnejši dejavnik uspeha. Če so starši bolj vpleteni, potem je tudi omejevanje časa, ki ga njihovi otroci preživijo pred zasloni, bolj učinkovito. Starši so zelo pomembni za ustvarjanje družinskega okolja, ki spodbuja zdrave navade, hkrati pa je zelo pomembna tudi njihova **vztrajnost in vpletenost v uvajanje novih strategij**. Prav zato je pomembno, da se o tej temi **starše izobražuje**, saj bodo le tako razumeli pomembnost omejevanja rabe zaslonov in proces zmanjševanja uporabe.

Drugi način za uspešno zmanjševanje časa, ki ga otroci preživijo pred televizorjem, je **nastavljanje časovnih omejitev s pomočjo elektronskih naprav**. Omejevanje prekomerne uporabe zaslonov bo bolj uspešno tudi, če so intervencije za zmanjšanje časa pred zasloni vezane na **sistem povratnih informacij**. Take intervencije, kot je npr. vezanje gledanja TV na zadostno telesno aktivnost, so pokazale zmanjšanje časa pred zasloni. To nakazuje, da

je povezovanje zaslonских aktivnosti z drugimi koristnimi dejavnostmi lahko učinkovito. Tudi **večja vključenost otrok v socialne ali telesne dejavnosti** lahko vodi v zmanjšano uporabo zaslonov. Ponujanje več obšolskih aktivnosti, ki spodbujajo telesno aktivnost ali socialno interakcijo, je namreč povezano z manj časa,

ki ga otroci preživijo pred zasloni. Nenazadnje, če vpeljemo **dolgoročne strategije**, bosta vzdrževanje in prilagodljivost lažja. Razviti bi bilo torej treba strategije, ki upoštevajo vzdrževanje in prilagodljivost intervencij glede na specifične potrebe družin, saj bo omejevanje le na ta način uspešno.

— Naša priporočila

Za starše

- 1 • Aktivno sodelujte pri vpeljevanju strategij za zmanjšanje prekomerne uporabe zaslonov** Starši so zelo pomembni za ustvarjanje družinskega okolja, ki spodbuja zdrave navade, hkrati pa je zelo pomembna tudi njihova vztrajnost in vpletenost v uvajanje novih strategij.
- 2 • Otroku dovolite uporabo zaslonov zgolj ob zadostni telesni aktivnosti** Intervencije, ki temeljijo na »feedback« sistemih, kot je vezanje gledanja TV na zadostno telesno aktivnost, so pokazale zmanjšanje časa pred zasloni. To kaže, da je povezovanje zaslonских aktivnosti z drugimi koristnimi dejavnostmi lahko učinkovito.
- 3 • Čas za uporabo zaslonov omejite z uporabo časovnikov** Mnoge študije kažejo, da nastavljanje časovnih omejitev s pomočjo elektronskih naprav učinkovito zmanjšuje čas preživet pred televizorjem.
- 4 • Otroka vključite v aktivnosti, krožke, interesne dejavnosti** Ponujanje več obšolskih aktivnosti, ki spodbujajo telesno aktivnost ali socialno interakcijo, je povezano s krajšim časom, ki ga otroci preživijo pred zasloni.
- 5 • Strategije vpeljite na način, ki bo deloval tudi na dolgi rok in ga bo mogoče prilagajati potrebam otroka** Razviti bi bilo treba dolgoročne strategije, ki upoštevajo vzdrževanje in prilagodljivost intervencij glede na specifične potrebe družin. Pri uveljavi strategij je dobro upoštevati starost otroka, šolske potrebe, družinske navade ...

Za odločevalce

- 1 • Višanje motivacije staršev** s tem, da jim predstavimo negativne učinke pretirane uporabe zaslonov med otroci (npr. brošure ali izobraževanja pri pediatrih).
- 2 • Delavnice v šoli** bi lahko bile izvedene v manjših skupinah in v krajšem času za čim večjo učinkovitost.
- 3 • Pomembno je, da s preventivo začnemo, ko je otrok še majhen**, saj so takrat največji učinki, starši pa so tudi mogoče bolj motivirani.
- 4 • Učinkovitost posvetov lahko preverjamo s pediatrom ali družinskim svetovanjem.**

— Pozor!

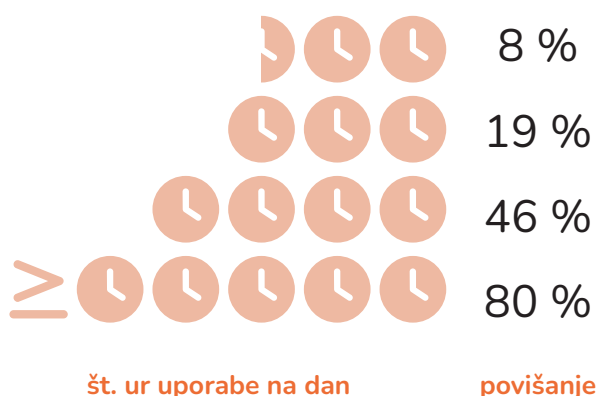
Določena vedenja lahko kažejo, da gre pri otroku ali mladostniku za **prekomerno rabo zaslonov in razvoj zasvojenosti** od vsebin preko zaslonov. Takšna vedenja so (povzeto po Vintar Spreitzer idr., 2021):

- sprememba spalnih navad (otrok ali mladostnik ne zaspi brez zaslona, se pogosto zbujata ali se zbujata zelo zgodaj),
- sprememba prehranjevalnih navad (prehranjevanje ob zaslonu ali nezdrave prehranjevalne navade),
- izguba zanimanja za druge aktivnosti (zmanjšanje zanimanja za druženje in druge aktivnosti, ki so otroka prej veselile),
- sprememba higienskih navad in manjša skrb zase,
- čustvena nihanja,
- čustvena reakcija (tudi agresivna) ob onemogočanju aktivnosti za zaslonom,
- izguba občutka za čas,
- laganje o času, preživetem za zasloni,
- uporaba zaslonov na skrivaj in iskanje različnih načinov, kako priti do zaslona,
- stalno razmišljanje o aktivnostih na internetu, tudi ko se ukvarja z drugimi stvarmi,
- upad pričakovanih dejavnosti (izostajanje od pouka, slabši šolski uspeh, manj pomoči doma),
- zapiranje vase,
- vse manj stika iz oči v oči,

- razdražljivost, težave v medosebnih odnosih,
- razpršena pozornost (zmanjšana koncentracija in zmožnost ohranjanja zbranosti ter poglobljenega razmišljanja),
- uporaba drugega zaslona, ko je en zaslon odstranjen.

V primeru, da opazite več teh znakov pri otroku ali mladostniku, je priporočljivo poiskati **strokovno pomoč za obvladovanje prekomernereabezaslonov**. V Sloveniji se lahko obrnete na center za pomoč pri prekomerni rabi interneta **Logout** v Kranju, **Center Šteker** v Mariboru, ki nudi specializirane programe za celostno obravnavo na področju nekemičnih odvisnosti in na svetovalnico **“Izštečaj se”** (prav tako v Mariboru), ki nudi individualno pomoč pri prekomerni rabi tehnologije.

Povišanje tveganja za razvoj depresije pri otrocih in mladostnikih, ki zaslone v povprečju uporabljajo več ur na dan¹

— Opombe

¹Povzeto po Vintar Spreitzer idr. (2021).

— Literatura

- Friedrich, R. R., Polet, J. P., Schuch, I. in Wagner, M. B. (2014). Effect of intervention programs in schools to reduce screen time: A meta-analysis. *Jornal de Pediatria*, 90(3), 232–241. <https://doi.org/10.1016/j.jped.2014.01.003>
- Hinkley, T., Cliff, D. P. in Okely, D. (2015). Reducing electronic media use in 2-3 year-old children: Feasibility and efficacy of the Family@play pilot randomised controlled trial. *BMC Public Health*, 15, članek 779. <https://doi.org/10.1186/s12889-015-2126-2>
- Hutton, J. S., Dudley, J., Horowitz-Kraus, T., DeWitt, T. in Holland, S. K. (2020). Associations between screen-based media use and brain white matter integrity in preschool-aged children. *JAMA Pediatrics*, 174(1), članek e193869. <https://doi.org/10.1001/jamapediatrics.2019.3869>
- Jones, A., Armstrong, B., Weaver, G. R., Parker, H., von Klinggraeff L. in Beets, M. W. (2021). Identifying effective intervention strategies to reduce children's screen time: A systemic review and meta-analysis. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 18(1), članek 126. <https://doi.org/10.1186/s12966-021-01189-6>
- Marsh, S., Foley, L. S., Wilks, D. C. in Maddison, R. (2013). Family-based interventions for reducing sedentary time in youth: A systematic review of randomized controlled trials. *Obesity Reviews*, 15(2), 117–133. <https://doi.org/10.1111/obr.12105>
- Oh, C., Carducci, B., Vaviada, T. in Zulfiqar, B. A. (2022). Interventions to promote physical activity and healthy digital media use in children and adolescents: A systematic review. *Pediatrics*, 149(6), članek e2021053852H. <https://doi.org/10.1542/peds.2021-053852H>

- Ramsey Buchanan, L., Rooks-Peck, C. R., Finnie, R. K. C., Wethington, H. R., Jacob, V., Fulton, J. E., Johnson, D. B., Kahwati, L. C., Pratt, C. A., Ramirez, G. in Glanz, K. (2016). Reducing recreational sedentary screen time. *American Journal of Preventive Medicine*, 50(3), 402–415. <https://doi.org/10.1016/j.amepre.2015.09.030>
- Rek, M. in Milanovski Brumat, K. (2016). *Mediji in predšolski otroci v Sloveniji*. <http://pismenost.si/otroci>
- Schmidt, M. E., Haines, J., O'Brien, A., McDonald, J., Price, S., Sherry, B. in Taveras, E. M. (2012). Systematic review of effective strategies for reducing screen time among young children. *Obesity*, 20(7), 1338–1354. <https://doi.org/10.1038/oby.2011.348>
- Vintar Spreitzer, M., Baš, D., Radšel, A., Anderluh, M., Vreča, M., Reš, Š., Selak, Š., Hudoklin, M. in Osredkar, D. (2021). *Smernice za uporabo zaslonov pri otrocih in mladostnikih*. Sekcija za primarno pediatrijo Združenja za pediatrijo Slovenskega zdravniškega društva. https://www.zdravniskazbornica.si/docs/default-source/novice-dokumenti/poraba-zaslonov-smernice_za-splet_strani-zaporedno_kon%C4%8Dna.pdf?sfvrsn=dfb83436_2

— Priporočeno branje

Smernice za uporabo zaslonov pri otrocih in mladostnikih (Mateja Vintar Spreitzer, Denis Baš, Anja Radšel, Marija Anderluh, Maja Vreča, Špela Reš, Špela Selak, Mateja Hudoklin in Damjan Osredkar, 2021): https://www.zdravniskazbornica.si/docs/default-source/novice-dokumenti/poraba-zaslonov-smernice_za-splet_strani-zaporedno_kon%C4%8Dna.pdf?sfvrsn=dfb83436_2

Laboratorij za
socialno psihologijo
in politike

O zbirki Vedenjski premiki

Vedenjski premiki so zbirka priporočil politik (angl. *policy briefs*), ki jih pripravljajo strokovnjaki (s področja socialne psihologije) ter študentke in študenti (Oddelka za psihologijo UL FF). V njih obravnavajo aktualna družbena vprašanja in izzive ter na podlagi znanstvenih izsledkov oblikujejo z dokazi podkrepljene predloge ukrepov, ki jih lahko uporabijo posamezniki, ustanove ali odločevalci.

O Laboratoriju za socialno psihologijo in politike

V Laboratoriju za socialno psihologijo in politike, ki deluje v okviru Oddelka za psihologijo UL FF, se ukvarjamo z znanstveno-raziskovalnim ter strokovnim delom na področju (aplikativne) socialne psihologije in sorodnih področij. To v laboratoriju razumemo v najširšem smislu preučevanja in razumevanja zaznavanja, mišljenja in vedenja ljudi v raznolikih socialnih odnosih, skupinah in kontekstih. Obravnavamo različne družbene izzive, o svojem delu pa na poljuden način poročamo na spletni strani www.socialna.si.

Neža Guštin, Maja Filli, Taša Troha, Ema Vitez in Julija Vidmar
Na temni strani zaslonov najbolj trpijo otroci

Zbirka: Vedenjski premiki: priporočila politik · 2
(ISSN 3024-0654)

Urednik zbirke: Žan Lep

Fotografija: Pixabay © Vidmir Raic

Oblikovanje in prelom: Žan Lep

Založila: Založba Univerze v Ljubljani

Za založbo: Gregor Majdič, rektor Univerze v Ljubljani

Izdala: Znanstvena založba Filozofske fakultete
Univerze v Ljubljani in Laboratorij za socialno
psihologijo in politike, Oddelek za psihologijo,
Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani
Za izdajatelja: Mojca Schlamberger Brezar,
dekanja Filozofske fakultete

www.socialna.si

Ljubljana, 2025, prva e-izdaja, doi: 10.4312/9789612976194.

© Avtorice · Odgovornost za jezikovno ustreznost besedila v celoti prevzemajo avtorice.

Dokument je licenciran pod pogoji Creative Commons Priznanje avtorstva – Deljenje pod enakimi pogoji 4.0 mednarodno licenco (CC BY-SA licenca).